

Resebrev 1

Macduff 2001-06-21

Lilla Bommen – Vinga – Skagen – Kristiansand – Mandal – Fraserburgh – Macduff

Så kom vi då äntligen iväg. Våra förberedelser har pågått intensivt de sista sex månaderna. Det är många saker som måste fixas då vi skall vara borta länge. Efter avresedagen måste allt vara klart och ingenting kan fixas senare. Huset har vi hyrt ut så alla våra möbler och saker skulle magasineras. Omkakling av badrummet drog ut på tiden men blev klart sista dagen före uthyrningen den 1 maj. Nu var båten vår bostad. Konstigt, tidigare var vårt hus på 180m² överfyllt med saker nu får vi plats med nödvändiga prylar och kläder i båten och vi saknar inget speciellt. Praktiskt, det minst nödvändiga får inte plats och får därför inte segla med. Båten kompletterade vi med Kortvågsradio, Inmarsat C, Vindgenerator och solpaneler vilket innebar besvärlig kabeldragning varvid ordförrådet utökades med ett antal längre och kortare ord och meningar. Watermakern hade vi problem med in i det sista och biminin levererades på avseglingsdagen. Montering är en sak men sen måste vi lära oss att använda alla funktioner vilket är lite klurigt i början.

Övrig utrustning vi införskaffat för långresan är Radar, Epirb, stormflock, ankarsegel m m. Ombord har vi PC med skrivare och vissa elektroniska sjökort samt givetvis papperskort. Under vintern förberedde vi oss med kurser och att läsa in lite av de olika länder vi kommer att besöka. Ulla och jag gick bl a på radarkurs och kurs för kortvågsradio. Vi klarade galant båda och har nu certifikat. Nu gäller det bara att ”lära” oss att använda dem live. Övning ger färdighet.

Det svåraste med att ge sig iväg är den sociala biten. Vi lämnar föräldrar, syskon, barn och 4 barnbarn: Jenny 8 år, Hanna 5 år, Richard 1år 9 mån och Erik som fyllde 1 år den 16 juni. Vi vet att vi kommer att sakna dem mycket men det blir desto roligare när vi träffas. Barnen har dessutom hotat med att komma och hälsa på. Med vår kommunikationsutrustning kan vi vara i kontakt med varandra när vi önskar och även ute på haven med vår Inmarsat C på vilken vi skickar mail via satellit. Att använda SMS är ett förträffligt och billigt sätt att hålla ständig kontakt.

På Svenska Flaggans dag låg vi förtöjda vid Lilla Bommen med hissat signalställ för nu var de dags för avvinkning och avsegling. Vädret var på sin bästa sida en stund och solen sken. Gunnar Friberg bjöd på lunch ombord på Marieholm och visade oss runt ombord. Klockan 17 kom många av våra vänner för att vinka av oss. Hokus Pokus var tungt lastad under två timmar och klarade med bravur belastningsprovet. Men med så stor besättning skulle det bli svårt att segla så dom fick gå iland igen klockan 19.00 för då var det förutbestämd avgångstid. Tillsammans var det c:a 60 barn, barnbarn och goda vänner som vinkade vilket var roligt och festligt upplevelse.

Alla trodde nu att vi seglade till Vinga som skulle bli den sista natten i Sverige men vi bar på en liten hemlighet. Då datum för avsegling var bestämd och vi informerat om denna fick vi reda på att Jenny har sin första skolavslutning dagen efter varför vi bestämde att överraska. Vi gick därför till Amundön och dök upp som anden ur flaskan på avslutningen vilket Jenny tyckte var roligt.

Nu var det dags för Vinga. Solen tittade fram igen och vi klarade av att grilla. Vinga är en pärla. Den 11 juni satte vi kurs på Skagen där vi avnjöt en pannstekt spätta på Packhuset efter en härligt uppfriskande motorgång hela vägen. Sedan börja det att blåsa.

Nu hade vi att bestämma oss vilken väg vi skall ta till England. I Marstrand träffade vi ett trevligt engelskt par Hodges på s/y Artimis som lovordade Scotland och Caledonian Canal. Från början hade vi planerat och införskaffat sjökort för Ramsgate och Engelska Kanalen. Nu bestämde vi oss för Scotland varför vi tog en nattsegling till Kristiansand. Det blev en fin översegling. På natten hände en del konstiga saker, det mullrade och vi såg lite ljus här och där som tändes och släcktes. Ett ljus hängde högt upp i luften. När vi kom närmare såg vi siluetter mot himlen som visade att det var stora militärfartyg som endast visade ljus tills vi seglat förbi dem. Man hade lagt ut bojar med ljus i långa rader. Sedan när det ljusnade såg vi massor av militärfartyg. Det var en stor övning och man övade på ubåtsjakt? Från Kristiansand gick vi till Mandal för att lägga oss i position för avsegling till Scotland. Den 16 juni var vädret hyfsat med en NV vind och vi kastade loss klockan 10.00 UTC. Den 18 klockan 13.00 var vi framme i Fraserburgh efter en mycket fin segling på en bog hela vägen. Det sista dygnet hade vi hårt väder mellan 13 – 17 m/sek med hög sjö varför vi lekte ubåt innan vi fick revat ned och trimmat ordentligt. Nu gick det som tåget igen Vi var lite oroliga för att det blåste för mycket för att gå in i Fraserburg som ligger öppen mot norr och med tidvatten. Vinden avtog innan vi kom fram och vi hade inga problem. Det sista dygnet mötte vi inte en enda båt men vi passerade ett tiotal oljeplattformar. Det kändes tryggt att ha radar då vi hela tiden såg vad som finns och inte finns framför oss. Överseglingen var på 310nm och vi hade en snitffart på 5,85 knop vilket måste vara ok. Inklareringen vållade oss inga problem för ingen brydde sig. Man sa att ”det där brukar vi inte bry oss om så mycket”. På kvittot för hamnavgiften skrev Harbourmaster ”Paid with thanks”. Här har vi tidvatten att ta hänsyn till. I hamnarna här finns inga pontoner utan vi åker hiss 4 m med långa tampar. Man lär sig att hantera även detta men fendor och tampar blir kladdiga och kajerna är inte till för nöjesbåtar. Nästa hamn blev Macduff vilken är ett litet trevligt fiskesamhälle. Det är lite svårt att förstå vad alla säger. Harbourmaster i Fraserburgh sa på skoj att vi pratar bättre engelska än invånarna. Här är kargt, blåsigt och kallt ibland men på puben är det varmt.

Vi har skoj.

Seglarhälsningar

Ulla och Mats Wångdahl